

[Socialministeren.]

ulykke, har en periode, hvor det er meget svært for dem at finde sig til rette i tilværelsen, og navnlig viser det sig i adskillige tilfælde, at sådanne kvinder ikke har det rette indblik i den økonomi, der var mandens, og en ringe evne til at beherske denne økonomi. Jeg ville tro, at der tiltrænges rådgivning på dette og andre felter. Det er muligt, at denne rådgivning kan kombineres med andre former for rådgivning. Hvert eneste medlem af dette ting modtager jo mangfoldige henvendelser fra vælgere, henvendelser, der har spørgeform; man anmoder om oplysning på det ene eller det andet felt. Det hænder, at de pågældende går til en redaktion, et bibliotek, til præsten eller til lægen, og jeg ser af aviserne, at der landet over oprettes det ene rådgivningskontor efter det andet. Det kan være nogle partiforeninger, der slår sig sammen om at oprette et rådgivningskontor, det kan være en fællesorganisation, det kan være en kirkelig gruppe o. s. v. Det viser i hvert fald, at der er et stort behov for rådgivning, og jeg tror, at det på dette område her vil være af særlig stor værdi, at den pågældende kan møde en alsidig rådgivning ud fra en sympatisk, forstående indstilling, således at der kan tilstræbes orden og sammenhæng i den økonomi, der nu skal være hverdagens økonomi fremover. Men den nærmere udformning af denne rådgivningsvirksomhed kan vi naturligvis drøfte i det udvalgt, der nu — går jeg ud fra — nedsættes.

Det ærede medlem fru Edel Saunte ønskede understøttelsesformen til separerede og fraskilte nærmere undersøgt, idet det ærede medlem mente, der kunne tænkes tilfælde, som burde møde forståelse fra samfundets side. Jeg skal være meget villig til at gå ind i en analyse af disse tilfælde og tilstræbe en løsning.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen mente, at den bedste forsikring, der overhovedet kan tænkes for de unge kvinder, er en god uddannelse; pigerne — mente han — måtte have en bedre uddannelse end den, der i øjeblikket er den gængse, og der måtte flere med ind i denne uddannelse, fordi en sådan uddannelse i påkommende tilfælde, ved forlist ægteskab f. eks., kan sikre en normal eksistens. Deri må man naturligvis være enig med det ærede medlem. Det

ærede medlem betonedede også — som der står i betænkningen — at for få udnytter overgangshjælpen via socialkontoret, og det er meget muligt, at der her må tilstræbes en mere effektiv oplysning.

Det ærede medlem hr. Baunsbak-Jensen var inde på det samme problem, som omtales i betænkningen side 40, og mente, at der til alle enker bør udsendes en pjece med orienterende og klare oplysninger. Det vil utvivlsomt være af værdi.

Det ærede medlem fru Erna Sørensen var betænkelig ved at medtage de enlige kvinder. Jeg forstod på hende, at hun lod de enlige kvinder endnu en lille stund blive stående i døren, inden de vistest udenfor, og der er altså endnu en mulighed for at lade dem forblive i stuen. Jeg vil håbe, at det ærede medlems betænkeligheder kan overvindes, således at også det ærede medlem med god samvittighed kan gå ind for bestemmelserne i § 1, stk. 2.

Jeg forstod, at det ærede medlem kunne ønske en nærmere undersøgelse af det, der ligger i ordene i § 3, stk. 2, til belysning af samme vilkår, og det vil jeg meget gerne medvirke til.

Det ærede medlem mente endvidere, at man i § 4, stk. 3, 1) a., ikke burde medtage begrebet livrente . . . (*Erna Sørensen*: Jo, tværtimod, men at anden forsikring sidestilles med livrente!) . . . Disse bestemmelser ligner i høj grad de bestemmelser, der findes i folkepensionsloven, og det er muligt, at der ved denne overførelse fra folkepensionsloven til enkepensionsloven er opstået ting, som vi skal se lidt nærmere på.

Det ærede medlem hr. Baunsbak-Jensen ønskede andre indtægts- og formuegrænser end i § 4 foreslået, og jeg vil med glæde være med til at overveje en ændring i disse sætser. Der var jo også ved behandlingen sidste folketingsår tanker fremme af lignende karakter. Det ærede medlem var også inde på værdien af hjælp fra socialrådgivere, og det synspunkt ser jeg meget gerne understreget.

Det ærede medlem fru Ayoë Herbøl fremdrog især hjælpen til de ældre kvinder, der er på grænsen til folkepensionsalderen, og de udtalelser, det ærede medlem fremsatte herom, kan jeg ganske tiltræde.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen benyttede vendingen: en enlig moder uden